

ನಿಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದ ಬಂಡಾಯಗಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರೀಲವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ.

ಈಗ ಅದ್ವೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಕೊಂಡರೆ ಪನೇನೆಲ್ಲ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದವು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೇ. ನಮ್ಮೊರಿನ ಹಕ್ಕಿರ ಅರೆಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ಅಂತ ಒಂದೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದೇವರು ಮ್ಯಾಮೇಲೆ ಬರೋದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳ ಜನ ಹೆನ್ನಿಮುಕ್ಕಳು ಕನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಬರೋರು. ದೇವರು ಬರೋ ಮನುಷ್ಯ ಬೆತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಗಸರು ಕುಣಿಯೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಇದನ್ನ ಪವಾದ ಅಂತ ಕರಿತಾ ಇದ್ದು. ನನಗೆ ಇದು ಯಾಕೋ ವಿಟಕ್ಟೆ ಅನ್ನಸೇರ್ಕೆ ಶುರುವಾಯ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ದು, ಒಬ್ಬ ಹೆನ್ನಿಮುಕ್ಕಳನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು ಅಂತ. ನಾನು ನಮ್ಮೊರಿನವರ ಜೋತೆ ಹೋಗದೆ ನಿಟ್ಟುರಿನಂದ ಹೋಗೋಳಿ ಜನರ ಜೋತೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆಗಲೇ ಇದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು.

ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಕುಶಾಲವಲಕರವಾದ ಫಟನೆಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬತಾರ್ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದು ಜಾತ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಬಲಿ ಕೊಡ್ತೂ ಇದ್ದು. ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಕೊಡೋಕೆ ಅಂತ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕುರಿನ ಹೋಗಿ ಹಿಡೆಣಿಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಂತೂ ಆ ಕುರಿನ ಬಲಿ ಕೊಡೋಣ್ಣ ನಾನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ ಅದನ್ನ ಗಾವು ಗಿರೋದು ಅಂತಾರೆ. ಹಾಗೇನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕೋಣ ಬಲಿ ಕೊಡೋಕೆ ಎಲ್ಲ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ನಾನು ಹೋದೋನೆ ಆ ಕೋಣಿದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಫ್ ಅಲ್ಲ, ಹೋಲೀಸ್ ನವನನ್ನ ಕರೆಸಿ ಆ ಕೋಣಿನ್ನ ಹರಾಚಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದೆ. ಆವಾಗೆಲ್ಲ ನಗೇನು 15–16 ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು.

ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲವರು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸಂಜೀವರ್ಯಾನವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ‘ಮಿತ್ರ ಸಂಘ’ ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ. ಆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಹಳ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳು. ಅವರಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದು. ಈ ಸಂಘದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಉಂಟಿನ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾರ ಹೇಳಿಕೊಡೋದು, ಚರಂಡಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡೋದು ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ಮಾಡ್ತೂ ಇದ್ದಿ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮನೆನೆ ಹೆದ್ದೋ ಕ್ಷಾಟಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ಅಜ್ಞ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡ್ತೂ ಇದ್ದು.

◆ ನೀವು ಇಂಟರ್ ಮೇಡಿಟಿಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ತುಮಕುರಿನಲ್ಲಿ. ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮತದ ವಾತಾವರಣ, ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜೋತೆ ನಿಮ್ಮ ಒಡನಾಟ ಹೇಗಿತ್ತು?

ನೋಡಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾ ಇದ್ದು. ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ನಮಗೆ ಸಿಮೆಂಟು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ಹೋರಿದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೋತೆಲ್ಲಿ ನೇರು ಸೇದ್ವಾ ಇದ್ದು. ಒಂದು ರೀತಿಲ್ಲಿ ಅವರೇ ನಮಗೆ ಸ್ಥಿರ್ತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು. ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಮ್ಮೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೂ ಇದ್ದು. ರೈತರು ಕೊಡ್ತೂ ಇದ್ದಢ್ಣನ್ನ ನಾವು ಮರಕ್ಕೆ ತತ್ತಾ ಇದ್ದಿ.

◆ ನೀವು ಆಸ್‌ಎಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೂ ಒಂದು ರೋಚಕ ಕಢೇನೇ. ಎಲ್ಲಾ ರೇವನದಲ್ಲಿ ರೋಚಕವಾದ ಫಟನೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಗಳ ಸರಮಾಲೆಯೇ ಇದೆ.

(ನಗು) ಏನು ಮಾಡಿರಾ... ನಾನು ಆಸ್‌ಎಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಕುರಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನ ನನಗೆ ಫೀಸಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟೋಕಾಗುತ್ತಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು, ‘ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಾಯ ಪಡ್ಡೋತಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ಪನು ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮಾಡೋದು, ಆಗೋಲ್ಲ’ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೋದು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೋದು